

SVETE MAŠE od 12. do 18. 2. 2018

ponedeljek:

7.30 v čast Sv. Duhu in MB za dušno in telesno zdravje za + Ludvika Krajncja, greg.

18.30 za + Marto Lipar, 30. dan
torek:

7.30 za + Petra Štifterja za + Ludvika Krajncja, greg.

18.30 za + Franja Žabota, obl.
sreda:

7.30 za + Ano Robnik za + Ludvika Krajncja, greg.

18.30 za + Ivana in Štefko Goršič
četrtak:

7.30 za + starše Verbič in Ivana Pohajača za + Ludvika Krajncja, greg.

18.30 za + Ljudmilo Kotnik, 30. dan
petek:

7.30 za + Ludvika Krajncja, greg.

18.30 za + Draga Zakovška, obl.
sobota:

7.30 za + Ludvika Krajncja, greg.

18.30 za + Andreja Bevca
NEDELJA:

8.00 za žive in + župljane za + Ludvika Krajncja, greg.

10.00 za zdravje g. Edija

O Bog, Kristusova daritev naj nas očisti grehov in naredi iz nas nove ljudi, da bomo živeli po tvoji volji in dosegli, kar si nam obljubil.

OZNANILA:

- Vse delajmo v Božjo slavo, nas je spodbudil apostol Pavel. Papež Frančišek nas vabi k bolj redni molitvi, miloščini in postu.
- Jutri ob 19.10 bo seja ŽPS, na kateri bomo med drugimi obravnavali tematiko: Starši, prvi vzgojitelji svojih otrok v veri.
- V sredo bo pepelnica, oziroma začetek postnega časa. Ta dan je strogi post. Pri mašah bo obred pepelenja, znamenje spokornosti.
- V sredo ob 19.15 (po večerni maši) bo sestanek staršev veroučencev 8. razreda, ko bomo govorili o pripravah na prejem sv. birme.
- Cerkev določa za postni čas posebne oblike spokornosti. **Strogi post je na pepelnično sredo in veliki petek.** Ta dva dneva se le enkrat do sitega najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže kristjane od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta. - Samo zdržek od mesnih jedi je na vse postne petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta. Kadar je na petek praznik (cerkveni ali državni) ali je kakšna druga slovesnost (poroka, pogreb ...) post in zdržek odpadeta.
- V postnem času vabljeni na križev pot ob petkih ob 18. uri in ob nedeljah ob 7.30.
- V atriju je na voljo župnijsko Glasilo in Družina.

NAPOVEDNI KOLEDAR

- 12. 2. seja ŽPS
- 14. 2. pepelnica – strogi post sestanek starši veroučencev 8. razreda
- 16. 2. križev pot
- 18. 2. 1. postna nedelja – pred jutranjo mašo bo namesto rožnega venca križev pot
- 23. 2. križev pot

GLASILO
ŽUPNIJE CELJE

BLAŽENI A. M.
SLOMŠEK

11. 2. 2018

6. nedelja med letom

Leto XIV. št. 6

Sita vrana lačni ne verjame. Brez osebne izkušnje so človekove besede pogosto prazne. Trpeči človek se je najbolj sposoben vživeti v stisko sočloveka. Biti obložen s križem pomeni biti obdan z nerazumevanjem, ogrožen z boleznijo, z izgubo upanja in zaupanja. Jezus je čutil to notranjo stisko, vživel se je v gobavca, v druge bolnike in obsedence, v grešnike in namišljene pravičnike. Ozdravljal jih je boleznijo, slepe zaverovanosti, reševal jih je grešnih spon. Stopiti z Jezusom na njegovem križevem potu pomeni učiti se sočutja, usmiljenja, solidarnosti. Sprejeti velja vabilo postnega časa, da poživimo molitev, dobroteljnost in zvestobo krstnim obljubam, s katerimi se odpovemo grehu in poživimo vero.

MIZA BOŽJE BESEDE

3 Mz 13, 1-2.44-46
Psalm 32
1 Kor 10, 31-11, 1
Marko 1, 10-45

Gobavec naj nosi pretrgana oblačila, naj ima razmršene lase, naj zakriva brado in naj kliče: »Nečist, nečist!« Dokler je bolan, naj prebiva ločeno.

Blagor človeku, ki mu Gospod ne prišteva krivde in v njegovem duhu ne najde prevare.

Bratje in sestre, najsi jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo.

K Jezusu je prišel gobavec in ga na kolenih prosil: »Če hočeš, me moreš očistiti.« Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: »Hočem, bodi očiščen!«

SVETA DEŽELA – Po poročanju Kustodije za Sveto deželo je bilo skupin, ki so januarja 2016 obhajale sv. mašo v svetiščih 390, to je 11.000 romarjev. V istem obdobju lani je prišlo 16.000 romarjev v 529 skupinah, letos pa kar 770 skupin in skupno 26.000 romarjev. Največ romarjev je iz ZDA, nato Rusije, Francije, Nemčije, Združenega kraljestva in Italije. Apostolski administrator patriarhata v Jeruzalemu Pierbattista Pizzaballa je pred prazniki sporočil: »Sveta dežela je bila vedno varna in romarji lahko pridejo popolnoma mirno. Upamo, da bo rast števila romarjev potrjena tudi skozi celotno leto, ki se je pravkar začelo.«

VATIKAN, 5. februar – Na obisku pri Svetem sedežu in papežu Frančišku so škofje kaldejske Cerkve, ki je najštevilčnejša v Iraku. L. 2010 naj bi v Iraku živelo okoli 250.000 kaldejskih vernikov, a se je število zelo zmanjšalo s prihodom skrajne skupine Islamska država, ki je zavzela sever države. Ljudje, ki so sem prbežali pred napadi in atentati na jugu, so bili prisiljeni zapustiti tudi to območje, ko so skrajneži leta 2014 popolnoma odstranili navzočnost kristjanov. Mnogo družin je našlo zatočišče v Jordaniji, Siriji, Turčiji in Libanonu. V zadnjih letih so svoje škofije in redovne ustanove zapustili tudi mnogi duhovniki in redovniki in odšli v ZDA ali druge zahodne države.

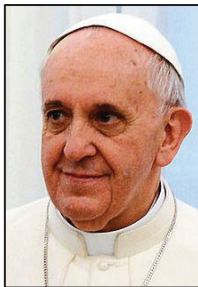
POSLANICA ZA POST 2018

Tudi letos želim pomagati vsej Cerkvi živeti v veselju in resnici ta čas milosti. Pustil sem se navdihniti Jezusovemu izreku v Matejevem evangeliju: »Ker se bo krivičnost povečala, se bo ljubezen pri mnogih ohladila« (Mt 24,12).

Prisluhnimo temu odlomku in se vprašajmo: kakšne oblike si izberejo lažni preroki? Oni so kot »krotilci kač«, saj izkoristijo človeška čustva, da bi jih zaslužnili in jih pripeljali tja, kamor sami hočejo. Koliko Božjih otrok zapade vplivu laskanja kratkotrajnih užitkov, ki jih napačno imajo za srečo! Koliko moških in žensk živi kot očaranih od slepila denarja, ki pa jih v resnici dela sužnje dobička ali bednih koristi. Koliko jih živi z mislijo, da so samozadostni ter tako padejo v past osamljenosti! Naslednji lažni preroki so »šarlatani«, ki ponujajo za preprosto in takojšnjo rešitev trpljenja zdravila, ki pa se izkažejo za popolnoma nečinkovita. Kolikim mladim je ponujeno lažno zdravilo droge, odnosov v smislu »uporabi in odvrzi ter lahkih, a nepoštenih zaslužkov! Ti prevaranti, ki ponujajo stvari brez vrednosti, pa odvzamejo to, kar je najdragocenejše, kot je dostojanstvo, svoboda in sposobnost ljubiti.

Dante Alighieri si v svojem opisu pekla predstavlja hudiča sedečega na ledenem prestolu, kjer prebiva v ledu zadušene ljubezni. Vprašajmo se kako se v nas ohladi dejavna ljubezen? Tako ljubezen ugasne pohlep po denarju, »ki je korenina vsega zla« (1Tim 6,10); njemu sledi zavrnitev Boga in Njegove tolažbe, da imamo raje potrtost kot podporo njegove Besede in zakramentov. Vse to se spreminja v nasilje do tistih, ki jih imamo za grožnjo našim »gotovostim«, kot je nerojeni otrok, oboleli starostnik, začasni gost, tujec, pa tudi bližnji, ki se ne ujema z našimi pričakovanji.

Tudi stvarstvo je priča te ohlajene dejavne ljubezni: zemlja je zastrupljena z odpadki nemarnosti in dobičkaželjnosti, morja morajo žal prekriti ostanke tolikih brodolomov prisilnih migracij, nebo je razbrzdano od smrtonosnih strojev.

Ljubezen se ohlaja tudi po naših skupnostih. V apostolski spodbudi Veselje evangelija sem skušal opisati najočitnejša znamenja pomanjkanja ljubezni. Ta so: sebična naveličanost, jalov pesimizem, skušnjava po osamitvi, vpletenost v nenehne »bratomorne vojne«, posvetna miselnost.

Kaj storiti?

Če opazimo v svoji notranjosti ter okoli nas pravkar opisane znake, nam Cerkev, naša mati in učiteljica, skupaj z včasih grenkim zdravilom, ponuja v tem postnem času sladko sredstvo molitve, miloščine in posta. Več časa posvetimo molitvi in omogočimo svojemu srcu, da odkrije skrivne laži, s katerimi varamo sami sebe in bomo končno začeli iskati tolažbo v Bogu.

Izvajanje miloščine nas osvobaja pohlepnosti ter nam pomaga odkriti, da je bližnji moj brat, in da to, kar imam, ni nikoli samo moje. O, kako bi želel, da se miloščina spremeni za vse v res pravi stil življenja! O, kako bi hotel, da bi kot kristjani posnemali zgled apostolov in bi videli v možnosti podeljevanja svojih dobrin z drugimi, konkretno pričevanje občestva, ki ga živimo v Cerkvi. Vsaka miloščina je priložnost postaviti se na stran previdnosti Boga do svojih otrok. In če se danes On poslužuje mene, da bi pomagal bratu, kako ne bo jutri poskrbel za moje potrebe On, ki ga nihče ne prekaša v velikodušnosti?

In končno, post odvzame moč našemu nasilju, nas razoroži ter tako predstavlja pomembno priložnost za rast. Po eni strani nam omogoča okušati to, kar občutijo tisti, ki jim res manjka najbolj potrebno ter prenašajo vsakodnevno lakoto, po drugi strani pa izraža stanje našega duha, lačnega dobrote in žejnega Božjega življenja.

Vabim predvsem člane Cerkve, da z vso gorečnostjo, podprti z miloščino, postom in molitvijo, stopijo na pot postnega časa. Če se včasih zdi, da v mnogih srcih ugaša dejavna ljubezen, pa tako ni v Božjem srcu! On nam namreč podarja vedno nove priložnosti, da bi začeli ponovno ljubiti.

Iz srca vas blagoslavljam ter molim za vas. Ne pozabite moliti zame.

Francišek

SVETNIKI v tem tednu

P Evalija, mučenka
T Beatrika, redovnica, pust
S pepelnica, strogi post
Č Klavdij, duhovnik
P Julijana Koprška
S 7 ustanoviteljev servitov

PEPELNIC označuje začetek postnega časa. Tako ji pravimo zato, ker je ta dan pri bogoslužju spokorni obred posipanja s pepelom. Človek se tako spomni svoje krhkosti in minljivosti. Snovni del našega bitja je zapisan razpadanju, duhovni del, čemur pravimo duša, pa je ustvarjen za večnost. V postnem času damo prednost svojemu duhovnemu življenju, obrnitvi od slabega k dobremu, od greha h kreposti.

Julijana iz Kopa je bila servitska tretjerednica. Že v rani mladosti jo je bolj navduševalo duhovno kot posvetno življenje. Domnevajo, da je na pobudo bl. Antonia Martissa, predstojnika koprskih servitov, vstopila v red tretjerednic. Vse svoje življenje je posvetila Bogu in ljudem potrebnim pomoči. Doma je živela v pobožnosti, tolažila žalostne, pomagala bolnim in lačnim, se postila. Vdano je častila nebeško Mater Marijo in njenega edinorojenega sina Jezusa. Po nadvse svetem življenju, ki je bilo drugim meščanom živi vzor vere in molitve, sožitja, skromnosti, odpovedovanja in pokore, je v istrskem glavnem mestu - Kopru, okrog leta 1551, deviška lilija odšla h Gospodu po nebeško plačilo.